מי מכיר – המיטה שבקיר?

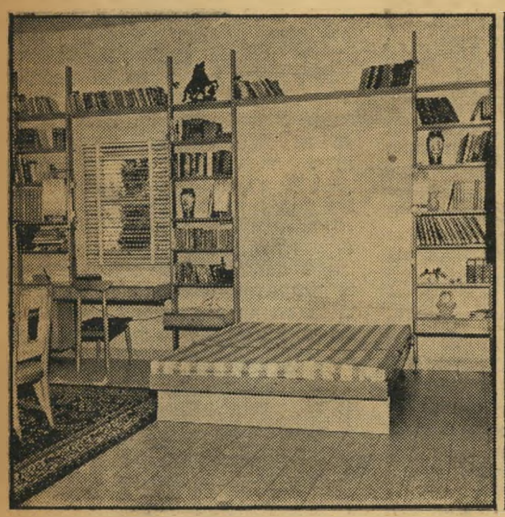

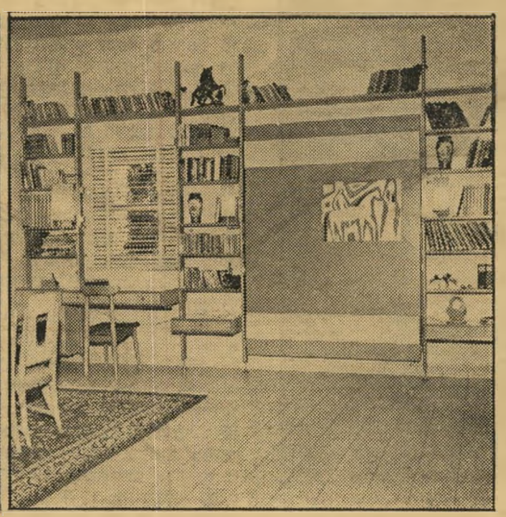

מי רוצה לישון בתוך ארון ספרים? במגמה ליעול מכסימלי של הדירה, מוצגת מיטה זו (תמונות משמאל) בארון הספרים שבקיר. הארון כולל גם שולחן־עבודה. מכאן שאין נזקקים יותר לחדר־עבודה ולחדר־שינה מיוחדים; ואותו חדר, ששטחו נשאר פנוי, יכול להתת חדר־אוכל, סלון וכדו־מה — דירה שלמה בחדר אחד. חידוש זה תוכנן על־ידי האדריכל משה ספיר. למעוניינים: מיטה זו מופעלת על־ידי לחיצת־כפתור, המתניעה קפיץ מיוחד. המיטה עצמה קלה, מגומאויר, שתחתיתה עץ צבוע בפלסטיק צבעוני, עליו מודבקת תמונה. כשהמיטה מורמת, היא מהווה קיר דקור־טיבי ואוריגינלי. . . . **„עליסה בארץ הפלאות"** — זה שמה של סדרת שמלות לאביב ולקיץ האמריקאי. שמ־לות אלו מבוססות על גזרת הכותונת שכל־כך מוכרה לנו מהשנים הקודמות ושהתחבבה על הנשים בכל העולם בשל היותה פרקטית. על שמלות כותן בגזרת כותונת אלו, מוד־פסים צמחי בר ופרחים מוארכים, דוגמת אלה שביניהן שוטטה עליסה עצמה בארץ הפלאות. תסרוקת החתול המעוטרת בסרט משלימה תלבושת זו. . . . **חלב אתונות** כבר לא באופנה. את התחליף המודרני מרכיבים מ־100 גרם מי־שושנים ו־60 גרם גליצרין, מהולים היטב בשני ליטר מים. תמיסה זו, אשר נועדה לרכך עור מקומט, בעיקר של סבתות, ממיסים באמבטיה . . . **תצוגת נעליים צרפתית** בלונדון מבשרת שהחוד שבחזית הנעל — השתרש היטב, בשותו לרגל צורה מאורכת וצרה. גם הקיץ החוד באופנה, אולם בשנוי פרקטי וחיוני. כנראה התחשבו המתכננים באצבעות הרגליים הכואבות והמעוכות של הנשים, וכדי להחזיר למצבן הנורמלי (על מנת שהיחפות תראינה יפות על חופי הרחצה למיניהם) יהיה השנה החוד בלתי סימטרי, בצורה שיפנה מקום חיוני לבוהן. כן תהינה הנעליים עדינות ודקות־עקב, אך לא גבוהות ביותר, כך שאפשר יהיה לנעלן משך כל היום. גובה העקבים יהיה: 75 מ״מ, 60 מ״מ, 50 מ״מ ואפילו 40 מ״מ. הנעל בעלת העקב הנמוך ביותר נקראת דופין. העקב לערב הוא עקב לואי ה־15, שהוא מעט גבוה מן האחרים. גזרתו הישרה, היוצרת עם הקרקע זוית של 90 מעלות, תקל על ההליכה. צבעי הנעלים יהיו כמובן צבעי הפסטל, השולטים בכל אופנת קיץ 1960, כשבראשם חולש הלבן על כל גווניו המלוכלכים כמו חלב, מר־גרינה ושמנת. שרידים מצבעי החורף, שנשארו גם לקיץ, הם הקפה וכחול־הצי. חידוש בתומרי הנעלים יהיה עור המרקסין, העומד בפני מים, ויחד עם זה נושם — כלומר, מאפשר איוורור הרגל. הנעליים תהיינה עשויות גם מאריגים שונים כמו סטן, רק־מות, אפליקציות, ומקושטות בפרחים, כפתורים, סר־טים ואפילו בפנינים . . . **משאל מצומצם**, ש־נערך בקרב נשים אנגליות נשואות, הראה שכל הבעלים נוהגים לזרוק את גרביהם וממחטותיהם המלוכלכות למקומות מוזרים, שאי־אפשר למצוא שם אחר־כך, ולא נודע כי באו אל קירבם; כולם טוענים שהם יודעים לבשל כמה מאכלים יותר טוב מנשותי־הם; וכולם אינם סובלים את ריח האבק אך אוהבים שהכל יהיה מבריק ומצוחצח. (האין מצב דומה שורר גם בכמה בתים ישראליים?) . . . **חולצת טרז׳ מפוספסת** זו (תמונה מימין) עלולה לגמן במקוריותה את מלתחת החוף של בעלות הרגלים הדקות והיפות, שלא אוהבות להיות לובשות המכ־נסיים שבמשפחה . . . **למי שאוהבת עתיקות**, מסגם של אלו שנתגלו בחצור, ומוכנה להסתפק ברפרודוקציות — הוצאו לשוק כדים ומסכות־חימר, עליהם כתוב „חצור". הם מאוד דקורטיביים, ולא יקרים. מסכת חימר „קדומה", למשל, עולה 6 ל״י חסר 5 אגורות. אם זו דוקא ידידתך מעיר אחרת, שאוהבת סוג זה של מקוריות — תחצי כיכר לחם, הוציאי את התוך, ובמקומו הכניסי את החפץ ה־שביר. אחר־כך תרפדיהו בתוך שהוצאת, חברי את חצאי הכיכר, עטפי ושלחי בדואר. בצורה כזאת מובטח לך שהחפץ השביר יגיע שלם לתעודתו. (דעתי האישית היא שכל החן של חפצים עתיקים הוא דוקא בזה שהם שבורים במקצת. במקרה כזה תמנעי מאיבוד כיכר לחם שלמה).

★ ★ ★

כראי להיות בעד — בצרפת

מיזוג גזעיות שמידותיו 1.70 מ׳ ו־49 ק״ג בממוצע. בימים אלה צרף איב סאן־לורן שש דוגמניות חדשות לבית דיור, שרק שתיים מהן צרפתיות. וזאת משום שמר סאן־לורן רוצה להדגיש את העובדה שהאופנה הצרפתית אינה מכירה בהבדלי עמים, והולמת כל אשה באשר היא אשה. הדוגמניות הצרפתיות הן נאהל (26), השואפת להיות שחקנית (שניה מימין) וגילם (20), שהיתה דוגמנית מפורסמת עוד בטרם צורפה לבית דיור (שלישית מימין). הלא־צרפתיות: גיי ולש, אוסטרלית בת 22, שהיתה הדוגמנית האהובה של גורמן הרטנל, החייט של בית המלכות האנגלי (ראשונה משמאל); פידליה גספרד, הודית בת 22, בעלת מראה מזרחי מיוחד במינו (שניה משמאל), שהתחייבה בפני הוריה לעשות את תעודת־הבגרות טרם תהיה לדוגמנית. ריטה רואל, גרמניה אלגנטית בת 23 (השלישית משמאל), שהיתה עד לפני זמן קצר לקוחה של הבית, ונעתרה לבקשת סאן־לורן להיות לדוגמנית! ואירן קוזמין (ראשונה מימין), בת 22, אשר נקראה בבית דיור דבורה (למה?) ואשר אהבתה הגדולה היא התיאטרון . . . **ליה מאן דפריג** (אין חולק) שצרפת הינה שם־דבר לא רק באופנה אלא גם באהבה. ובכן, לידיעתכם, רק 4% מכלל הנשים הצרפתיות מצדיקות בגידת אשה בבעלה מתוך הנחה שגם הבעל בוגד, ומהיותן דוגלות בשיתי־זכויות לאשה ולגבר. 40% מהן שוללות באופן מוחלט בגידת אשה בבעלה, ואילו 50% עשויות להבין ללב חברתן הבוגדת ולסלוח לה במקרים הבאים: 18% אם הבעל פסק מלאהוב אותה. 9% אם הבעל בוגד בה. 4% אם הוא מזניחה. 12% אם הוא לא גורם לה סיפוק מיני. 4% אם זה פלירט חולף ו־3% אם היא מאוהבת באותו מאן־דהוא. 6% לא הביע דעה בנדון. לגבר הצרפתי הרבה יותר קל. על בגידותיו סולח לו באופן עיתר רוב של 52% נגד 38% מבין הרוחקות. וכן רוב של 49% נגד 41% מבין הנשואות. (10% מהרוחקות ומהנשואות לא חיוו דעה).

★ ★ ★

חתונה באיגלו

אשת חיקו הנצחית של המו״ל הירושלמי הצעיר מיכאל זק הינה משבוע שעבר — אורה (וכסלר לשעבר). אורה — העובדת כאחות בהדסה ויחד עם זה מסיימת עתה את שנתה השלישית בפקולטה למשפטים שבאוניברסיטת ירושלים — נישאה לזק כשגופה הדק והשביר נושא שמלת־פאר כלתית, שנתפרה על־ידי הפירמה פרוינד, המכונה „לולה בר של ירושלים."

קהל הקרואים, כ־250 איש, נהנה לא רק מהצרוף של עיניה הירוקות של הכלה וראשו הזהוב של החתן. גם המקום בו נערכה החתונה — בית־הכנסת בקרית־האוניברסיטה — גרם לגל התפעלות. בית־כנסת זה, הבנוי בצורת איגלו אסקימוסי, מהתה גורם התחרות קשה אפילו לבתי־המלון המפוארים. את ירח־הדבש יבלה הזוג הצעיר (בן ה־25) באחד ממלונות הפאר על חוף הרצליה. מזל טוב.

★ ★ ★

גברים בשק

הורמונים נשיים הוזרקו לאופנת־הגבר, 1960. לא רק שאופנת הגברים מש־תנה כל עונה ועונה, בד בבד עם אופנת הנשים, ההריטים וכו׳, אלא שהיא אפילו גונבת קצת נשיות. הרי זה מידה כנגד מי־דה עבור החולצות הגבריות והמכנסיים ש־לקחו הנשים מהגברים (ותרתי משמע). וב־כן, הגברים המודרניים ילבשו חולצות בע־לות צוארון נשי מעוגל, כובעים בצבעים בהירים, כמו ירוק ואדום, מקושטים בנוצות, וזיקטים בעלי כתפים צרות, רכות ונשיות. בציור שתי תלבשות גבריות חדשות: אלגנ־טית וספורטיבית. האלגנטית הינה חליפת הפסים, העשויה מפלאנל אפור עם פסים לבנים. לחליפה זו לובשים חולצה אפורה עם צוארון לבן מעוגל, וחובשים כובע שחור, בעל שוליים כמעט סמליים, המורמים מא־חור. האביזרים לחליפה זו, כגון עניבה, נע־לים וכפפות, הם בצבע תפוז או זהב. ה־תלבושת הספורטיבית מורכבת מזיקט משו־בץ, שצבעו העיקרי הוא הצבע הגברי־אביבי החדש, אדום חם הנוטה לגון השזיף. זיקט זה יכול להיות מגזרה צמודה לגוף (בציור השמאלי) וכן בגזרת השק הישר, המטשטש „משולשים". (תראו כמה מהר תביא העברת אופנת השק, מהאשה לגבר, להפסקה תמידית של היחס המזלזל לשעונות האופנתיים של האשה!) לזיקט זה מותאמת חולצה לבנה מבד קל, המעורב כותן וניילון, ומכנסיים בצבע הזיקט אך בלי משבצות. הכובע אפור כהה, עם נוצה ירוקה ואדומה. הכפפות והעניבה אדום־שזיף. חידוש גברי בולט נוסף הוא גובה צוארון החולצה המוזקר מעל צוארון הזיקט . . . **בארצות־הברית** הפכה הפסיכולוגיה לצורך חיוני עממי. הגיעו הדברים לכך שבמספר בתי־מלון אפשר למצוא על ארון הלילה, בצידו של ספר הברית החדשה, את ספרו של פרויד — פשר החלומות. כשהתעורר אחרי חלום מעניין, תוכל מיד להדליק את מנורת־הלילה ולערוך לעצמך פסיכו־אנליזה חינם.